

WYTYCZNE ODNOŚNIE PISANIA PRACY MAGISTERSKIEJ OBOWIĄZUJĄCE NA WYDZIALE BIOCHEMII, BIOFIZYKI I BIOTECHNOLOGII UJ

I. Objętość pracy, czcionka, marginesy, rozdziały

1. Praca magisterska powinna liczyć nie więcej niż 50 stron wyłączając podpunkty j–m.
2. Marginesy: prawy, górny i dolny powinny mieć po 2,5 cm; lewy 3,5 cm (w tym 1 cm przeznaczony na oprawę).
3. Tekst powinien być pisany z odstępem półtorej linii, czcionką Times New Roman 12 pkt, lub inną, ale odpowiadającą jej wielkością.
4. Opisy pod rycinami, skład buforów, parametry pomiarów i inne tego typu informacje a także „Spis literatury” mogą być podane czcionką Times New Roman 10 pkt lub inną, ale odpowiadającą jej wielkością.
5. Doświadczalna praca magisterska powinny zawierać następujące części:
 - a) Spis treści
 - b) Wykaz skrótów
 - c) Streszczenie (po polsku i po angielsku). Jeśli praca jest napisana w języku polskim to streszczenie w języku angielskim musi być poprzedzone tytułem pracy w języku angielskim; jeśli praca pisana jest w języku angielskim to streszczenie w języku polskim rozpoczyna się od tytułu pracy w języku polskim.
 - d) Wstęp
 - e) Cel pracy
 - f) Materiały i metody
 - g) Wyniki
 - h) Dyskusja (w przypadku niektórych prac można, po uzgodnieniu z opiekunem pracy, połączyć rozdziały „Wyniki i Dyskusja” w jeden rozdział).
 - i) Podsumowanie i wnioski końcowe
 - j) Podziękowania (nieobligatoryjnie)
 - k) Wykaz użytych zasobów internetowych i programów komputerowych
 - l) Spis literatury
 - m) Dodatki (nieobligatoryjnie)

II. Informacje, które powinny być zawarte na pierwszej stronie

1. Afiliacja:

Uniwersytet Jagielloński w Krakowie
Wydział Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii

Jeżeli student zamieszcza na pierwszej stronie herb Uniwersytetu Jagiellońskiego, to musi on być zgodny z Systemem Identyfikacji Wizualnej UJ (obraz herbu można pobrać ze strony UJ: <http://www.promocja.uj.edu.pl/system-identyfikacji-wizualnej/pliki-do-pobrania>).

2. Imię i nazwisko studenta
3. Tytuł pracy
4. Typ pracy i kierunek studiów (np. praca magisterska na kierunku Biochemia)
5. Imię i nazwisko opiekuna pracy (z WBBiB UJ)
6. Miejsce wykonania pracy
7. Jeżeli praca doświadczalna była wykonana poza Wydziałem – imię i nazwisko opiekuna naukowego podczas wykonywania pracy doświadczalnej
8. Miejsce i rok napisania pracy.

III. Jak należy cytować artykuły, książki, źródła internetowe

Student może przyjąć jedną z dwóch zasad cytowania:

- A. Referencje są numerowane kolejno w miarę pojawiania się w pracy; pierwszy odnośnik ma numer 1. Spis literatury sporządza się od referencji numer 1 do referencji ostatniej. Oznaczenie odnośnika należy umieścić w nawiasie po informacji, której dotyczy, na przykład: „Poznano sekwencję aminokwasową białka Hop u myszy [57], szczura [58] i człowieka [59].” W przypadku cytowania dwóch referencji przy jednej informacji zapis powinien wyglądać tak: [21, 22], a w przypadku większej liczby odnośników tak: [9–12] albo tak: [1, 3, 5–8].
- B. Po informacji w tekście podaje się nazwisko autora (autorów) (bez inicjałów imion) i rok publikacji. W przypadku jednego autora: (Smith, 2005), w przypadku dwóch autorów: (Smith i Brown, 2006), w przypadku większej liczby autorów (Smith i wsp., 2007). W przypadku cytowania dwóch prac tego samego autora opublikowanych w tym samym roku, prace oznaczamy literami: (Smith, 2006a), (Smith, 2006b). Przy tej metodzie kolejność pozycji w spisie literatury jest zgodna z alfabetyczną kolejnością nazwisk pierwszych autorów cytowanych prac.

Niezależnie od stosowanej metody:

1. Przy cytowaniu kilku odnośników do jednej informacji należy podać referencje od pracy najstarszej do najnowszej (najpierw wymienia się odkrywcę, potem naukowca, który odkrycie potwierdził).
2. W spisie literatury należy wymienić wszystkich autorów cytowanej pracy. Tylko w skrajnych przypadkach (kilkudziesięciu autorów) można ograniczyć się do pierwszych autorów.
3. Należy podać pełny tytuł artykułu.
4. Należy stosować ogólnie przyjęte skróty nazw czasopism. Listę skrótów można znaleźć pod adresem:
https://images.webofknowledge.com/images/help/WOS/M_abrvjt.html
5. Jeśli cytuje się czasopismo spoza tzw. listy filadelfijskiej (brak w podanym spisie), to wówczas należy podać pełną nazwę źródła.
6. Przy sporządzaniu listy referencji należy przyjąć jeden styl (typ czcionki, znaki interpunkcyjne, kolejność podawanych informacji). Należy pamiętać, że inaczej cytuje się artykuł opublikowany w czasopiśmie a inaczej rozdział w książce.

Poniżej podano dwa spośród wielu możliwych stylów.

A. Styl pierwszy

Artykuł

1. King BF, Love JA, Szurszewski JH. Intracellular recordings from pancreatic ganglia of the cat. *Am J Physiol* 1989; 418: 379–404.

Rozdział w książce

2. Creutzfeldt W. Endocrine tumors of the pancreas. W: *The Diabetic Pancreas*, BW Volk, KF Mellmann (red.). New York, Plenum Medical, 1977, pp. 551–590.

B. Styl drugi

Artykuł

- Murray HW, Nathan CF (1999) Macrophage microbicidal mechanisms in vivo: reactive nitrogen versus oxygen intermediates in the killing of intracellular visceral *Leishmania donovani*. *J Exp Med* **189**: 741–746.

Rozdział w książce

Arribas J, Ruiz-Paz S (2005) ADAM17. Regulation of ectodomain shedding. In N. M. Hooper (red.) The ADAM Family of Proteases, 171–197. Wydawca: Springer, New York.

W przypadku niemożności dotarcia do artykułu zawierającego oryginalną informację można cytować pracę przeglądową, która odnosi się do tej informacji.

Przykład:

„W 1930 roku John Smith zaobserwował to niecodzienne zjawisko [za 17].”

Wtedy, w spisie literatury w pozycji 17 będzie figurowała praca przeglądowa opisująca obserwacje Johna Smitha.

Cytowanie ze źródeł internetowych należy stosować zasady zgodne z normą PN-ISO 690-2:1999 Informacja i dokumentacja – Przypisy bibliograficzne. Przy cytowanie artykułu znajdującego się w czasopiśmie należy podać następujące informacje: autor/autorzy artykułu, tytuł artykułu, tytuł czasopisma, nośnik, wydanie, oznaczenie zeszytu, data aktualizacji, data dostępu, lokalizacja w obrębie dokumentu macierzystego, numer znormalizowany.

Przykład:

Fong S, King F, Shtivelman E. CC3/TIP30 affects DNA damage repair. BMC Cell Biology [online], **11**:23, 7 kwietnia 2010, (dostęp 12 kwietnia 2010). Dostępny w Internecie: <http://www.biomedcentral.com/1471-2121/11/23>, doi:10.1186/1471-2121-11-23.

Poniżej zaprezentowano sposób cytowania, gdy źródłem informacji jest notka encyklopedyczna.

Przykład:

Encyklopedia Britannica, s.v. „James Watson”, <http://www.britannica.com/> (dostęp 12 kwietnia, 2010).

Na stronach internetowych baz danych lub programów można znaleźć informację, jaką publikację należy cytować przy publikowaniu wyników uzyskanych z ich pomocą. Informacje o najbardziej aktualnych publikacjach dotyczących wielu popularnych baz danych oraz aktualizowane odnośniki do ich stron domowych można znaleźć na stronach serwisu SRS (<http://srs.abi.ac.uk>) w sekcji Databanks.

Przykład:

„W sekwencji ludzkiego białka GW182 występuje 61 reszt tryptofanu (informacja odczytana z rekordu [Q8NDV7](#) bazy danych UniProtKB)”.

W „Wykazie użytych zasobów internetowych i programów komputerowych” należy podać informację:

UniProtKB – baza danych gromadząca informacje o sekwencji i funkcji białek (UniProt Consortium, 2010). Dostępna w Internecie: <http://www.uniprot.org>. (UniProt Consortium, 2010) albo [odpowiedni numer] w zależności od przyjętej zasady cytowania.

W „Spisie literatury” należy podać cytowaną publikację:

UniProt Consortium, The Universal Protein Resource (UniProt) in 2010. Nucleic Acids Res 2010; 38:D142–8.

Jeżeli w trakcie powstawania pracy wykorzystane zostały programy dostępne w Internecie ich użycie należy uwzględnić w następujący sposób.

Przykład:

„Startery zostały zaprojektowane przy wykorzystaniu programu Primer3”.

W „Wykazie użytych zasobów internetowych i programów komputerowych” należy zamieścić informację o programie, odnośnik literaturowy i adres internetowy:

Primer3 – program do projektowania starterów, wersja v0.4.0 (Rozen i wsp. 2000) lub [odpowiedni numer], w zależności od przyjętej zasady cytowania. Dostępny w Internecie: <http://frodo.wi.mit.edu/primer3/>.

W „Spisie literatury” należy podać publikację:

Rozen S, Skaletsky H. Primer3 on the WWW for general users and for biologist programmers. *Methods Mol Biol* 2000; 132:365–386.

W przypadku informacji dotyczących programów komputerowych, które nie posiadają interfejsu sieciowego należy stosować tę samą zasadę, jaką zaleca się dla programów dostępnych w Internecie, tyle, że przy pojawieniu się nazwy programu w tekście od razu podaje się producenta). W przypadkach, w których nie ma publikacji opisującej program, należy podać jedynie informację o programie (nazwa programu, skrótowy opis, numer wersji, producent) w „Wykazie użytych zasobów internetowych i programów komputerowych”.

Przykład:

Analizę różnic w proteomach komórek przed- i po stymulacji przeprowadzono przy pomocy programu PDQuest (BioRad).

W „Wykazie użytych zasobów internetowych i programów komputerowych” należy podać informację:

PDQuest – program do analizy wyników elektroforezy dwukierunkowej białek, wersja 6.2.0, Bio-Rad, Hercules, USA.

IV. Język

Praca magisterska ma być napisana po polsku i zawierać angielskie streszczenie. Wyjątkowo, praca może być napisana po angielsku, jeśli doświadczenia były wykonywane w całości lub częściowo pod opieką naukowca nieposługującego się językiem polskim i wówczas powinna zawierać streszczenie po polsku. Styl, składnia, słownictwo, interpunkcja to elementy oceniane zarówno w tekście pisanym po polsku jak i po angielsku. Student powinien dołożyć wszelkich starań, aby tekst pisany w języku angielskim (streszczenie lub cała praca) nie zawierało błędów i niedociągnięć językowych.

V. Skróty

„Wykaz skrótów” powinien zawierać skróty pojawiające się w pracy więcej niż jeden raz. Jeśli dany skrót funkcjonuje jako nazwa i pojawia się w pracy tylko raz podajemy rozwinięcie skrótu w tekście. Jeśli skrót pojawia się w tekście wielokrotnie to należy podać rozwinięcie skrótu przy pierwszym pojawieniu się go w tekście oraz dodatkowo umieścić w wykazie skrótów. Nie umieszcza się w wykazie skrótów tych skrótów, które są powszechnie znane wśród osób ze średnim wykształceniem (DNA, RNA, ATP, itp.), symboli i wzorów chemicznych (Ag, NaCl, H₂O), nazw jednostek fizycznych (kg, s, V).

VI. Edycja tekstu

Przed przystąpieniem do pisania pracy magisterskiej warto zapoznać się z zasadami obowiązującymi przy przygotowywaniu tekstów do druku. Można w tym celu skorzystać z książki autorstwa Adama Wolańskiego pt. „Edycja tekstów. Praktyczny poradnik” opublikowanej w Wydawnictwie Naukowym PWN. Kilkanaście egzemplarzy tej książki jest dostępnych w Bibliotece WBBiB.

VII. Dodatkowe uwagi

Należy wystrzegać się plagiatu! Plagiat to „Przywłaszczenie cudzego utworu lub pomysłu twórczego, wydanie cudzego utworu pod własnym nazwiskiem; także: dosłowne zapożyczenia z cudzych dzieł podane jako oryginalne i własne” (Uniwersalny słownik języka polskiego; red. S. Dubisz, PWN, Warszawa 2003). Zatem plagiatem jest przepisanie protokołu stosowanej w pracy techniki, przepisanie nawet najkrótszego fragmentu z publikacji czy z innej pracy magisterskiej, zamieszczenie opisu metody bez podania autora, który tę technikę opracował czy zmodyfikował, brak podania autora i źródła oryginalnego rysunku, na którym wzorował się magistrant.